

SPEJDERNES MAGASIN

41. årgang

nr. 8 . november 1957

VED LEJRBÅLET

SPEJDERCHEFEN HAR ORDET

store arbejde gennem mange år, og overrækkelsen skete ved et møde i en af de danske lejre, hvor alle de danske førere var samlet.

Man kan sige, at netop for den, der har haft med det internationale spejderarbejde at gøre, var en Jamboree det helt rigtige sted at give Kay denne udmærkelse.

KAY LAURITZEN

er medlem af korpsledelsen og har i mange år været den, der tog sig af korpsets forbindelse med alle spejderkorpsene verden over. I Jubilæumsjamboreen i England i år fik Kay tildelt korpsets højeste udmærkelse, **SØLVULVEN** for sit

JENS HVASS

Der findes en særlig udmærkelse, som Den internationale Spejderbevægelses ledelse kan tildele spejderførere, som har gjort et stort arbejde, der har været til gavn for alle spejdere verden over. Denne udmærkelse hedder **BRONZEULVEN**. Det er meget få udmærkelser af denne art, der er blevet tildelt, og i år blev den på den Internationale spejderførerkonference i den engelske universitetsby Cambridge tildelt Jens Hvass for hans betydning for den internationale spejderbevægelse. En af grundene hertil var, at det er ham, der har fundet på »Jamboretterne«, som spejderkorpsene verden over hvert år afholder mange af. Sammen med Jens fik verdenspigespejderchefen Lady Baden-Powell og den engelske

spejderchef Lord Rowallan også tildelt bronzeulven.

Ove Holm.

Ove fik lige efter krigen selv tildelt Bronzeulven, og den gang var der kun een foruden ham, der havde den, nemlig den internationale ærespræsident for spejderbevægelsen, oberst Wilson. Der var dog yderligere fem, som havde fået den, men de levede ikke ved krigens slutning.

Red.

I dette nummer:

Forsidebilledet stammer fra Magasinets fotokonkurrence. Det gav Henning Birch Jensen, Struer trop, 1. præmien for deltagere over 18 år.

Ved lejrbålet	122	Internationalt	133
Jubilæumsjamboreen 1957	123	Fotokonkurrencens vinderliste ..	133
Fra Alpernes land	128	Junglenyt	134
Boghylden	129	Banden på eventyr	135
Magasinets fotokonkurrence,		Spejder Jul	136
fotosider	130	Spejder-Tidende	137
Kaktuspatruljen	132		

JUBILÆUMS JAMBOREEN 1957

Festlige lejrball - To gudstjenester - Rover Moot

Indaba - Fine besøg i danske lejre

Afslutningen

LIVLIG SWOPPING

Efter så store begivenheder som dronningebesøget og — set med vore øjne — den store gymnastikopvisning, blev det igen »hverdag« i lejren. Dermed være ikke sagt, at vi på nogen måde kedede os, for der skete noget hele tiden.

Dagen igennem var lejren et myldrende liv, og når pligterne ikke kaldte i patruljerne og troppene, søgte man ud for at se på den store lejr, møde fremmede spejdere og sludre med dem. Som regel kontaktede man hinanden ved at »swoppe«, og det var ikke småting, der blev omsat af mærker og uniformsgenstande.

En dag sludrede jeg »swopping« med nogle af Viberne fra Vogelenzang. Det var Hans Frimodt-Møller og Torben Gertz, begge fra 3. Charlottenlund trop, og Karsten Kofoed, Norman Larsen og Jørgen Bach Sørensen, alle tre fra 1. Gentofte trop.

De fortalte, at 7 af troppens spejdere var begyndt at drikke maté, idet de havde tilbyttet sig både cuia og bomba, krukke og ske. Men det smagte ikke så godt som englændernes te, erkendte man. 3 andre havde byttet den ene af deres to uniformer bort, én havde således fået en fuldstændig amerikansk uniform.

Vi burde have haft mange slirknive med, sagde de, for canadierne var meget stærkt interesseret i dem. De tilbød 2½ £ (ca. 50 kr.) for en slirkniv. Canadierne havde også været interesseret i 3. Charlottenlunds totem. Den var vurderet til 15 £ — men var naturligvis ikke til salg.

Vore korpsmærker var naturligvis også i denne jamboree stærkt eftertragtede. Men heller ikke her var der noget at gøre, selv om tilbuddene var meget fristende.

Torben fortalte, at han en dag nede på arenaen hørte deres eget tropsråb. Men det var ikke 3. Charlottenlund, der råbte det, det var Maori-spejdere. Forklaringen er den, at Torben Wolff efter jamboreen i Holland kom hjem med 2 nye råb, som broderligt blev delt mellem 1. og 3. Charlottenlund trop.

De mange lejrball.

Hver aften var der lejrball rundt omkring i lejren, enten i troppene eller i patruljerne. Der rådede en god stemning over disse mange

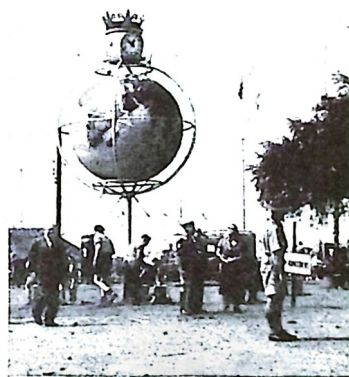
lejrball, hvor de mange nationer mødtes. Sange, råb og sketches vekslede mellem hinanden, gerne afbrudt af tedrikning, hvor snakken gik livligt.

Mange, mange venskaber og kontakter blev her indledt. Og det hele foregik så let og ligetil. Det betød ikke noget, om man ikke var inviteret til lejrball. Man kunne blot slutte op i kredsen uden om ballen, og man var straks aktivt med.

En aften havde 3. Gödöllö trop, hvis TF var Ole Peter Steen, Vordingborg, inviteret 14 spejdere fra Nyasaland til lejrball. Det havde sin særlige forklaring med denne invitation. Forklaringen hedder: Hans Henrik.

Hans Henrik Brask er født i Danmark, men han har boet 5 år i Sydafrika og 3 år i Nyasaland, hvor hans fader er ingeniør i et engelsk firma, der bygger broer og anlægger veje. Hans Henrik har været ulveunge i Nyasaland i to år, og han har derefter opholdt sig her i Danmark i to år, hvor han har gået i skole i Næstved. Her har han familie, og her har han fortsat som spejder. Nu skulle han tilbage til sine forældre i Nyasaland, og han var fulgt med det danske kontingent til jamboreen, hvor han så sluttede sig til sin gamle trop.

Spejderne fra Nyasaland var meget eftertragtede som lejrballsgæster, idet de gerne bragte deres primitive musikinstrumenter, trommer og tamtam'er, med sig. Og når de først gav sig hen i deres sange med tilhørende inciterende rytmemusik, ja, så måtte man overgive sig, og man fandt sig selv siddende i færd med — efter bedste evne — at klappe med i takten.

Midt i lejren stod denne globus som et symbol for spejderbevægelsens verdensomfattende udbredelse.

Under den fælles-nordiske gudstjeneste tog Kay Lauritzen dette billede. — Det er den norske præst Knut Enger, som står forrest.

For fotointeresserede skal oplyses, at billedet er taget uden anvendelse af blitz.

Dansktalende østrigere.

Når man færdedes i den danske lejr i sub-camp Moisson, kunne man ofte høre hilsenen: Davs, Wolfgang. Sådan lød det også, da jeg en dag sad og talte med nogle spejdere fra 3. Moisson, hvis tropsfører var Frederik Als fra Aalborg. Det var tre spejdere fra Aalborg, nemlig Ove Grønberg, Jens Bangs trop, Frode Poulsen, Hardeknuud trop og Jørn Bach, Skipper Clement trop samt Claus Aaen fra 2. Frederikshavn, som snakken gik med om oplevelser i jamboreen.

De kunne fortælle, at Gasser Wolfgang fra Wien havde fulgt de nørrejyske spejdere på hele rejsen indtil jamboreen, hvor han sluttede sig til det østrigske kontingent på 700 spejdere.

For 4 år siden var jeg for første gang i Danmark, fortæller Wolfgang på et nogenlunde fejlfrit dansk. Vi var 12 østrigske spejdere i Skagen, og i jamboretten i Rold skov i 1954 var jeg også med, og jeg har siden da hver sommer besøgt Skagen.

Også Wolfgang's divisionschef, Josef Puch, kunne tale dansk. Han havde nemlig som såkaldt wienerdreng opholdt sig en tid i Danmark efter den forrige verdenskrig.

Wolfgang kom for at invitere sine

danske venner til lejrball om aftenen. En indbydelse de med glæde modtog.

Tiden går alt for hurtigt, sagde Claus, som for øvrigt havde travlt med at smalfilme. Jeg har også fået dronning Elizabeth med på filmen, siger Claus med en ikke ringe stolthed. Dronningen var ikke længere væk fra den danske lejr end 100 m. Så jeg var hurtig i vendingen og fik taget nogle meter med de fornemme gæster. Det bliver spændende, når vi kommer hjem, at se resultatet. Men alene med oplevelserne fra turen vil der jo let gå et par dage, før man får fortalt færdig.

Der har været spist rødgrød i den danske Moisson-lejr. I flere dage havde nørrejderne spurgt deres naboer, Birmingham-spejderne, om de kunne sige »rødgrød med fløde«, så til sidst blev de engelske spejdere så nysgerrige efter at smage det, der lød så mærkeligt, at nørrejderne måtte i gang med »nationalretten«.

To gudstjenester.

De to søndage i lejren var der gudstjeneste. Det danske kontingent overværede den første søndag »scouts own«, som holdtes i arenaen, og som havde samlet mange deltagere. Der var trykt et særligt program, så man kunne følge med i gudstjenestens forløb på sit eget sprog. Det var en stor oplevelse at være med, men et endnu større indtryk gjorde det på os at være med i den fælles nordiske gudstjeneste, som holdtes den næste søndag. Godt og vel 3000 nordiske spejdere var samlet i teatret, hvor hvert af de nordiske lande udførte sin del af gudstjenesten. En gul spejder frem-sagde således spejderloven. Det var den norske præst Knut Enger, der prædikede, og bag ham var en imponerende faneborg af de nordiske faner. Det var både smukt og betagende.

Vore nordiske spejderbrødre besøgte man naturligvis også rundt omkring i deres lejre, og man mærkede tydeligt den samhørighed, som er mellem de nordiske lande. Vi er samtidig ens og forskellige, selv om det lyder paradoksalt. Der var dog vist ingen af de øvrige nordiske lande, der misundte svenskerne deres lange cowboy-bukser!

Under jamboreens første del var det meget støjende. Senere ændredes billedet!!

ROVER-MOOT

Samtidig med jamboreen afholdtes et rover-moot. Der var samlet ca. 5000 rovere i alderen 18—23 år oppe i den nordlige del af Sutton Park. Heraf var der 34 danske, ligelig fordelt mellem de gule og grønne spejdere.

De danske rovere gjorde sig fordelagtigt bemærket ved at have indrettet en primitiv lejr, hvor man sov under ponchotelte, i stedet for rigtige telte. Roverne arbejder i sjak på tre mand, og denne inddeling var også bevaret under moot'et.

Under lejren inviterede roverne til party, idet hver sjak fik til opgave at invitere en udenlandsk rover, som de så skulle beværte på bedste måde samt fortælle om Danmark og dansk roverarbejde. Det var en stor succes dette party. Man havde ikke skyet nogle anstrelser, således var der bygget en fin bageovn, som blev benyttet til at bage kranskekage i. Undertegnede vil gerne bekræfte disse kranskekagestykkers fortræffelighe, og de blev sammen med the'en, dansk ost og kiks sat til livs med største velbehag af alle gæster.

Blandt gæsterne var der to rovere fra Ghana, som kunne fortælle, at man endnu traf dansk-klingende navne i deres land. Der var dog ingen af dem, der hed Jensen, Hansen eller Larsen, men de kendte adskillige, der hed sådan.

Roverne var på en større hike i Wales. Den strakte sig fra afrejse til hjemkomst over tre dage, idet en hel del af tiden gik med togtørrelse. Vi kan godt føle os lidt stolte af, at vore rovere havde valgt de — efter sigende — sværeste ruter,

Et hollandsk spejderblad bringer denne tegning af en af vore lurblæsere.

En norsk rover — Svein Aandahl, 21. Oslo trop — har fulgt artiklerne i Magasinet om jamboreen og han har nu sendt os ovenstående billede. Vi ser Jørgen Bjørn fra Aalborg under rover-hajken.

nemlig de, der foregik i højlandet, hvorfor man måtte have primus med, da der ikke fandtes træer og dermed brændsel i dette område.

INDABA — særlig førerlejr.

For de førere, der ikke var knyttet til en spejdertrop, var der arrangeret en særlig lejr, Indaba kaldet. Den lå i den sydlige del af Sutton Park.

Her var der nogle møder, hvor nogle emner med tilknytning til ulve- og spejderarbejdet blev sat under debat. Deltagerne fra de forskellige lande havde så mulighed for at kunne udtale sig. Derudover var der forskellige udflugter og ture fra lejren, ligesom naturligvis selve jamboreelejren blev besøgt ofte.

Lejren nærmer sig slutningen.

Under den sidste del af lejrperioden var det ret regnfuldt. Natten med uvejret havde dannet indledningen til denne »stadige periode af ustadigt vejr«. Det kom til at sætte sit præg på lejren. Flere af lejr-gaderne var således alt andet end tjenlige til at færdes på, og det kneb meget at få tørret vådt tøj, for hver gang det var ved at lykkes, så kom der igen en byge eller nogle timers vedvarende regnvejr, så der måtte tålmodighed til. Det

har englænderne som bekendt nok af, og det var ligesom det smittede på de øvrige lejrdeleger, så også vi andre slog os til ro med, at så den var vejret nu engang i England, og det kunne ikke ændres. Vi ligesom nu bedre forstod, hvorfor alle engelske græsplæner var så grønne. —

Det var også betegnende, at re-frænet til den for øvrigt både fængende og gode jamboreesang »Jamboree clap-clap« blev lavet om til »Jamboree svup-svup«.

Medens der i lejrens begyndelse havde været en hel del udflugter arrangeret af de forskellige sub-camps, hvor deltagerne havde besøgt de omkringliggende byer og her aflagt besøg i deres store fabrikker og endvidere set byernes seværdigheder samt i mange tilfælde også havde besøgt private hjem, så var det nu mod lejrens slutning navnlig værtsbyen Sutton Coldfield, der fik besøg af spejdere. Denne by havde i øvrigt gjort meget ud af jamboreen, hele byen var således flagsmykket, og de store rundkørsler var her, som i mange andre engelske byer, blevet til nydelige blomsterbede, der viste spejderliljen og B.-P.'s navn. Også Birmingham, der er en by på Københavns størrelse, fik i de sidste af lejragede besøg af mange spejdere, der skulle på »shopping«.

Fine besøg i danske lejre.

En af regnvejrsdage var Englands premierminister Mac Millan jamboreens æresgæst. Som for de øvrige fine æresgæster var der lagt et nøje program for dagens forløb. Herunder var der for Mac Millans vedkommende afsat tid til besøg i den danske lejr i sub-camp Vogelenzang. Her blev premierministeren modtaget af divisionschef Vagn Lundby og tropsfører Johan Bøge, der viste rundt i de nærmeste tropslejre. Der blev også tid til at skrive på æresskindet, som Lady Baden-Powell nogle dage tidligere havde skrevet på.

På en af lejrens sidste dage havde lejrchefen, general Sir Rob Lockhart, anmeldt besøg i den danske lejr i sub-camp Copenhagen. Han blev modtaget af divisionschef Peter Bukkehave, som bød på lur-blæsning og Blue Cheese til velkomst. Efter en rundtur i den danske lejr udtalte lejrchefen, at de danske spejdere var usædvanlig smarte i deres uniformer, og at den

danske lejr var jamboreens fineste. Så spejderne fra Copenhagen-lejren var noget stolte — og ikke uden grund.

Afslutningen i broderskabets ånd.

De sidste dage gik alt for hurtigt, og afslutningsdagen var kommet. Om eftermiddagen mødte der en repræsentant for hver deltagende nation ved B.-P. udstillingen, og her skar Lady Baden-Powell en kage ud til de fremmødte. Det var ikke nogen helt almindelig kage, for den vejede ikke mindre end 50 kg, og den var pyntet med alle tænkelige spejdersymboler. Det var et engelsk konditori, der havde skænket denne store, fine kage til jamboreen.

Om aftenen fandt afslutningen sted. Da klokken var 21 var alle jamboreens deltagere samlet på den store arena. Men ikke som ved åbningen. Denne gang var alle de deltagende nationer blandet mellem hinanden. Allerede ude i de

Englands premierminister prenter sit navn på Vogelenzangs æresskind.

forskellige sub-camps havde man taget hinanden under armen, dannet lange kæder og rækker og var vandret ind til arenaen for her sammen at afvente det tidspunkt, hvor jamboreen officielt var forbi.

Mørket havde lagt sig rundt om os, da de store projektører tændtes og oplyste midtergangen, som var holdt åben gennem arenaen, og her kom nu de 84 forskellige nationers faner ført frem af engelske spejdere, hver med en udenlandsk spejder ved sin side, som på sit korps vegne skulle modtage en plakette, som på den store tribune, der var rejst foran grand stand, overrakte af lejrchefen Sir Rob Lockhart. Da alle faner på denne måde var samlet omkring tribunen, kom Lady Baden-Powell op på tribunen, jublen slog sammen om hende, og hun holdt her en tale, hvor hun bl. a. sagde: Den ånd, som I fra så mange forskellige lande og med så mange forskellige tungemål, har taget til jer i lejren, skal I bringe til jeres land. I skal sprede den omkring jer, så den ikke blot bliver til gavn for jer selv.

Lady Baden-Powell mindedes også spejderbevægelsens stifter og sagde, at han var et af de lykkeligste mennesker, fordi han kendte den store sandhed, at lykke kommer ikke af, hvad vi har, men af hvad vi giver og deler med andre. Også du, sagde Lady B.-P., må som spejder forberede dig på at give det

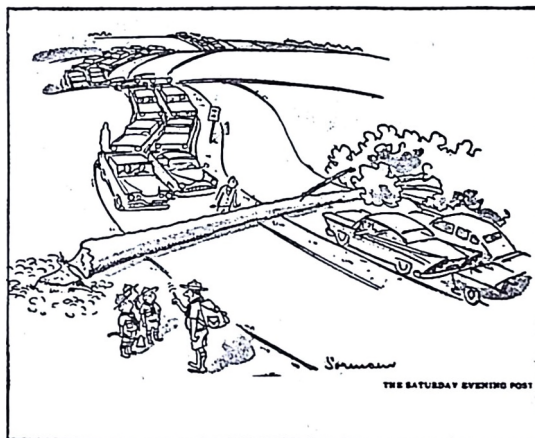

Magasinet's tegner, Fritz Bay, var på besøg i jamboreen. Her er et af bladene fra skitseblokken.

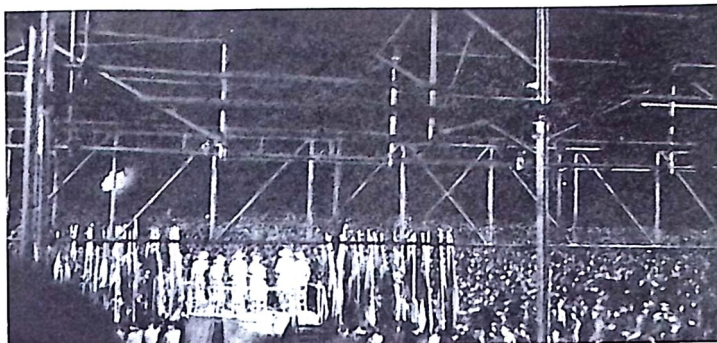
bedste, du har i dig, og vær selvopofrende mod din Gud og dine kammerater, så vil du også, når du engang ikke længere skal være her på jorden, kunne sige: »The end was only the beginning.« —

Herefter sagde hver spejder på sit eget sprog spejderloven sammen med Lady B.-P., jamboreesangen blev sunget, og nu var det meningen, at alle pænt skulle forlade arenaen, som man var kommet, men på en gang styrtede alle ned mod tribunen, og jublen slog endnu en gang sammen om Lady B.-P. Medens jamboreesangen blev sunget igen og igen, dannedes der i hundredvis af kæder ude på arenaen, kæder som slyngede sig ud og ind mellem hinanden, og for tilskuerne oppe på tribunerne var det et helt usædvanligt skue. Pludselig — uden at besked herom blev givet, sluttede de mange kæder sig sammen til én, som efterhånden krandsede hele arenaen. Den opløstes, blev igen til mange små kæder, som efterhånden satte kursen mod de forskellige lejre. Stadig var det helt fremmede spejdere med hinanden under armene. Der var en så fantastisk stemning over hele denne afslutning, at det givet for alle som var med til den, vil være en begivenhed, som vil være prentet ind i ens bevidsthed for altid. For — som der stod i jamboreesangen:

»Years from now down a mem'ry lane.
We shall walk and live again,
These great days with you and me
At the Jamboree!«

Jeg er bange for, at dette her kommer til at koste jer et duellighedstegn.

Fra den storslåede afslutning.

Foto: Kay Lauritzen.

Hjemme igen —

Næste morgen meget tidligt samledes hele det danske kontingent. Afrejsen fra Sutton Coldfield skulle finde sted med to særtog, hvor vi var ude for den lille morsomhed, at det særtog, der først afgik, kom sidst til Dover.

På grund af lidt vanskeligheder med de engelske jernbaner, så ville de ikke have den fælles udrustning med i toget, så den måtte pr. lastbil køres til Dover. Desværre tog det længere tid end beregnet, så vi måtte sejle fra Dover uden at have denne bagage med, og heri var bl. a. 2000 sodavand, som skulle have forsødet vor togtrejse gennem

Belgien og Tyskland. Så det var med lidt blandede følelser, vi hørte, at det var agtersejlet. De tre mand, der fulgte bagagen, har alle erklæret, at de fremtidig ikke kan tåle at drikke sodavand. Ak ja. —

Turen hjem gik fint og planmæssigt. For deltagerne var den store og spændende oplevelse, som hele turen havde været, forbi. Men hver især var fyldt med så mange indtryk og oplevelser, som de mange, der ikke var med i jamboreen, skal delagtiggøres i. Anden fra spejderbevægelsens hjemland og fra jamboreen skal spredes. For: The end was only the beginning —

Skotte.

En sælsom historie om, hvorledes et slidsomt slæb med indsamling af gamle aviser gennem vinterens mørke dage forandrede sig til et herligt rejseeventyr i sol og sommer.

Det var en forventningsfuld skare af spejdere, der lørdag den 6. juli stod på Odense banegårds peron 3 og ventede på det internationale tog 13 fra Nyborg. Det skulde, med omskiftninger, føre os gennem hele Tyskland til rejsens Mål: Kandersteg i det underskønne Schweiz. En 24 timers jernbanerejse på ca. 1400 km med mange og skiftende indtryk.

Det var med en underlig, men dejlig fornemmelse, vi i den meget tidlige søndag morgen ved Basel holdt vort indtog i det land, der havde beskæftiget vore tanker den lange vinter og foråret igennem. Nu var vi i Schweiz, i bjergnaturen; men det var først da vi havde passeret den lange Hausteintunnel gennem Jurabjergenes østlige udløber, og vi var kommet forbi det store jernbaneknudepunkt Olten, at vi langt ude i syd skimtede ligesom nogle lette, hvide klodeskyer, der i disede konturer stod aftegnet på den blå himmel: Det var Alpernes sneklædte tinder.

Efter at havet forladt hovedstaden Bern's store banegård, hvor det vrirlede med folk, der med de mange tog, på den smukke og solvarme søndag, søgte ud i naturen,

Fra Alpernes land

GLIMT FRA 10. ODENSE TROPS REJSE TIL SCHWEIZ

kørte vi rigtig ind i eventyrlandet.

Farten langs Thunersøen var af betagende virkning, det smukke landskab kranset af høje bjerge, det smaragdgrønne vand, den lette varmedis. Ved den lille by Frutigen er vi inde i Kandertal, og her begynder banen for alvor at stige; gennem sløjfer, over dristigt svungne broer og gennem mørke tunneller når vi op i ca. 1200 meters højde, og kort efter holder toget ved Kandersteg, rejsens mål.

Det er et stort lejrområde, der hører til International Scout Chalet. Tidligere var her sumpet terræn, men da den ca. 15 km lange Lötschberg tunnel, hvis nordportal ligger lige ved lejrpladsen, i årene 1906—1912 blev udboret, blev det udgravede materiale, der mest bestod af skifer, spredt ud over sumpen. Igennem årene er det så tilgroet med trævækst og buskvegetation, hvorimellem findes udmærkede lejrpladser.

Rundt om på lejrterrænet findes flere artesiske vandopstandere, hvorfra vandet, rent og klart gletschervand, med stort tryk vælder op fra undergrunden som en sprudel.

Terrænet ligger meget smukt, omgivet af de massive bjergformationer Doldenhorn, Fisistücke, Gellihorn og Almen. Vi fik overladt en dejlig lejrplads med græsbund i udkanten mod dalen, med fin udsigt over alpe landskabet med de pyntelige sætere.

Skønt var der om morgenen, når solen kastede glans på bjergenes sider og forgyldte tindernes sne; skønt om natten, når månen belyste de takkede bjergformationer, og dens stråler glimtede i toppenes evige sne, ja, skønt til alle døgnets timer, selv om skyerne som hvide vattotter hang lavt.

Som et akkompagnement til al denne dejlighed havde man dagen og natten igennem bruset og larmen fra de lange tog, trukket af de svære, 5000 HK elektriske lokomotiver, når de fo'r ud og ind af tunnelen, samt, som et klokkespil, lyden af klokkerne på kjerne, når de gik på skråningerne og gumlede i sig af det saftige, grønne alpegræs.

Kandersteg Pfadfinderheim besøges årligt af mange spejdere fra alverdens lande. Medens vi var der, befandt der sig spejdere fra Canada, England, Tyskland, Frankrig, Schweiz, Norge og Sverige. Vi var en aften i hytten til film, og en aften til »lejrball« med musik og sang.

Vi benyttede flere af dagene til lange ture rundt omkring.

Vi var oppe igennem Gasterntal, op til Kanderletscheren, som vi spadserede henover. Det er højt oppe, over 2000 meter, så luften er tynd, hvilket mærkes på ørene, når man kommer ned på lavere højde. Men meget interessant var det at se, hvor Kanderfloden fødes af de uhyre snemasser.

Så havde vi ture til den lille alpeby, Frutigen, og til Blaue See, der virkelig er blå, som om var der hældt kobbervitriol i vandet. Søen er fuld af foreller, der er så tamme, at de spiser af hånden, når man rækker dem lidt brød ned under vandoverfladen. Til stedet er

løvrigt knyttet et foreloppdræt, hvor der var fisk i tusindvis.

En dag var vi med svævebane — Sesselbahn, som den kaldes — til Oeschinensee, en meget højtliggende bjergsø. Et pragtfuldt sted; vi sejlede i små både på den dybe sø ind under Blümlisalp's mægtige, lodrette bjergside. Her blev vi vidne til et stort bjergskred. Under tordnende bulder jog store stenmasser i vild fart ned ad en tilstødende skrånende bjergside, idet de sendte kaskader af grus og støv i vejret.

Vi nåede også at besøge den lille italienske by Stresa, der ligger så

henrivende ved Lago Maggiore. Dejlige palmer, store cedre, araucarier og andre subtropiske planter vokster i frodig fylde prydede den mondæne strandpromenade.

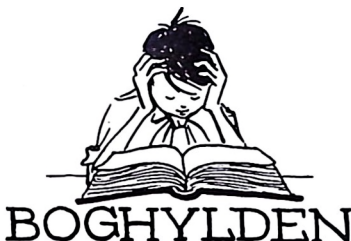
Og i al denne dejlige varme et broget folkeli af turister, handlende, stille, vimsende nonner, ærværdige pater og kutteklædte munke. Store luksushoteller og flotte villaer bag en yppig blomsterpragt, men i de små og smalle gader fattige huse, hvor armoden var gæst.

Ja, dagene gled løvrigt ilsonst afsted, og vi måtte bryde op fra Kandertsteg. Hjemturen lagde vi over

Spiez — Interlaken — Meiringen — Brünig Passet til Luzern ved Vierwaldstättersøen. Vi besøgte den smukke by og dens seværdigheder.

Det blev en ganske vidunderlig tur med mange herlige indtryk og oplevelser. Gang på gang spurgte vi os selv, om det var drøm eller virkelighed, så meget skønt så vi. Indtrykkene skal nu bundfældes og fordøjes, og i tiden der kommer, vil vi, som var med, genkalde minderne om, hvad vi så og oplevede i Schweiz' dejlige land; thi Schweiz' skønhed kan ikke beskrives, det skal ses.

Dick & Helge.

Vintertid er læsetid — siges der, og der er vel nok noget om det. Du læser vel sagtens også en del bøger, og vi vil gerne vejlede dig til nogle gode bøger. Derfor har vi »boghylden«, for at du her kan orientere dig om god læsning. Vi kan i øvrigt fortælle dig, at mange af de bøger, der omtales her, kan købes på vort Depot. Husk det, når du næste gang skal have en bog. Måske Depotet har den, og du sikrer dig samtidig bonuskupon.

Gyldendals udødelige Ungdomsbøger.

Nr. 1—5: Carit Etlar: Gøngehøvdingen. — Rudyard Kipling: Havets Helte. — Kaptajn Marryat: Børnene i Nyskoven. — Walter Scott: Ivanhoe. — Jules Verne: Jorden rundt i 80 Dage. Kr. 7,75, indb. i lanell-helbind pr. stk.

Det er en udmærket idé, Gyldendals forlag her har ført ud i livet, nemlig at udsende en serie af de gamle, gode børnebøger. Din fader har sikkert læst dem, da han var dreng, og kan anbefale dem. Det er nemlig bøger, hvor handlingen er spændende, hvor personlisten er varieret og rig på særprægede ty-

per, og hvor fortællemanen har flugt og fart. Kort og godt, netop som bøger skal være for at gøre indtryk på én.

Allerede når man har bøgerne i hånden, er man klar over, at det er bøger ud over det sædvanlige. Indbindingen er lanell (stift bind) med forvestrålende forsider, så prisen synes billig.

Du kan roligt ønske dig bøger fra denne serie. Og du kan få dem i Depotet.

Til dine yngre søskende foreligger der fra Gyldendals forlag et par gode billedbøger og en enkelt bog. Bogen er Zinken Hopps: Troldkridtet. Kr. 6,75. Den handler om en dreng, der er så heldig at finde et stykke troldkridt, som har den egenskab, at alt, hvad der tegnes med det, bliver levende.

Billedbøgerne: Tove Jansson: Bogen om Mumi, Mymle og Lille My. Kr. 7,75.

Alle kender sikkert fra bladene den runde, fredelige Mumi-figur. Billedbogen, hvor hun optræder i, er ikke mindre end en fornyelse iblandt billedbøger. Bladene er udstansede, så bogens hovedpersoner kan benytte hullerne til at springe fra side til side. En fortræffelig idé.

H. A. Reys: Peter Pedal. Kr. 5,75. En charmerende billedbog om en lille abe, som får foræret en ny cykel. Takket være cyklen og en god portion nysgerrighed oplever aben mange spændende ting.

Ylla: Den lille elefant. Kr. 7,50. Ylla er en verdensberømt dyrefotograf, der gennem fotografier af me-

get høj kvalitet følger elefantungen Japu og dens omsorgsfulde mor. Den ledsagende tekst er også god.

Walter Farley: Den sorte hingst søn. (Kr. 8,50. — H. Hirschsprungs forlag).

Det er fjerde bind i en serie, hvoraf der af tidligere foreligger: »De glemte hestes øer«, »Den sorte hingst« og »Den sorte hingst vender tilbage«. Alle tre bøger har nydt stor popularitet — og det vil gå denne bog på samme måde, hvor der på en spændende måde fortælles, hvorledes hesten bliver en pragtfuld hest efter at have været en både genstridig og halvildt plag.

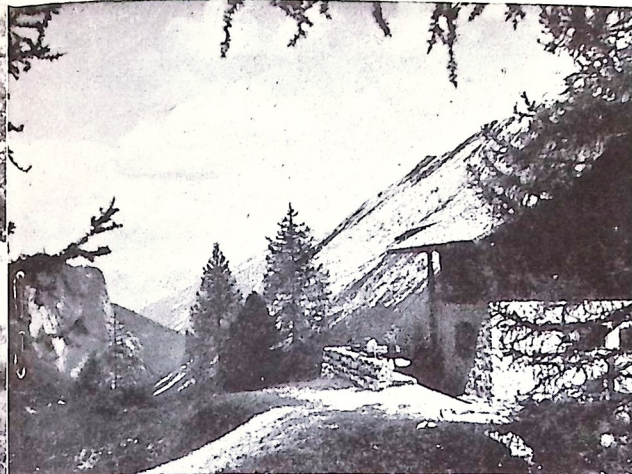
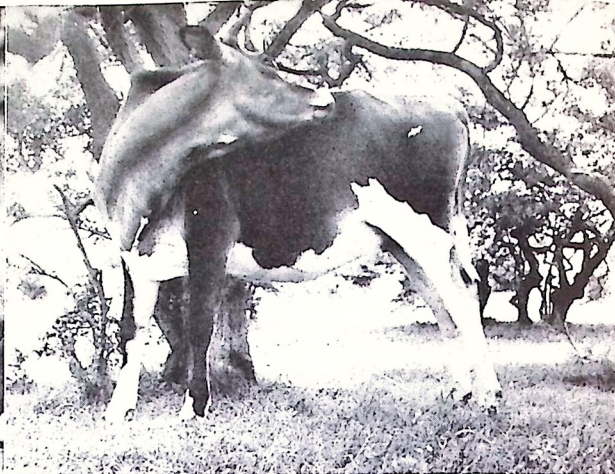
Det er en bog, som man trods stort sidetal sluger i ét stræk.

Spejdernes Lommebog 1958. (Kr. 3,85).

Depotet står for første gang som udgiver af vor egen lommebog. Det er traditionen tro en lommebog, som spejdere har brug for. Foruden at indeholde det for en lommebog nødvendige stof, så er der en hel del særstof beregnet for ulve og spejdere. Det er: Afstandsbedømmelse, Baden-Powells data, billigrejser, fortegnelse over danske ungdomskorps, flagets mål, fototips, højde- og bredde mål, junglens dyr, knob, kortlære, lejrpas-ordning, orientering, patruljens forbindelseskasse, personlig udrustning, primitiv mad, signalering, spejderprøver, sporing, takling og splejsning, træsorter og gøvelser i statsskove.

Alt i alt den rigtige lommebog for en ulv og spejder. Lad den være på ønskesedlen til jul — og du får den gennem Depotet.

Sk.

▲ Dines Nordtorp, ældste gruppe — 4. præmie.

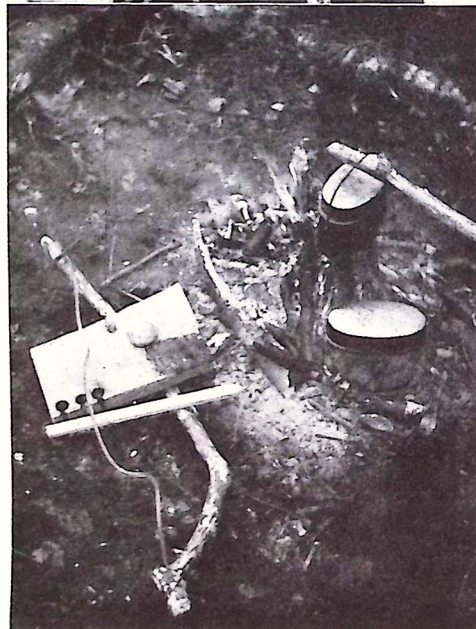
◀ Birgit Jørgensen, gruppe 2 — 1. præmie.

Ove Hansen, gruppe 3 — 1. præmie. ▲

Erik Huber Olsen, gruppe 4 — 1. præmie. ▶

MAGASINET'S FOTOKONKURRENCE 1957

Udførlig vinderliste findes side 133

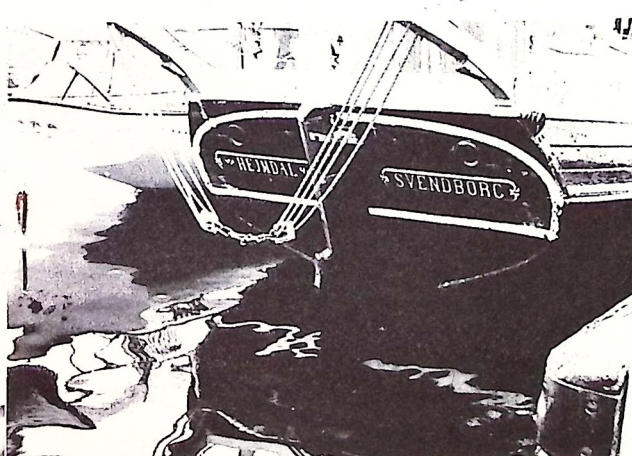
◀ Lorentz Tom-Petersen, gruppe 1 — 4. præmie.

▼ Svend Kræmer, gruppe 4 — 2. præmie.

Per Linde, gruppe 4 — 3. præmie. ▶

Per Knudsen, gruppe 3 — 2. præmie. ▼

KAKTUS-patruljen

PA SMUGLERJAGT . . .

Det blæste og regnede ret godt, da vi mødtes i »urtepotten«, som Kvik så vittigt havde døbt vort lokale. Kun Kurt manglede, men vi var bombesikker på, at han ville komme, for der skal mere end en orkan til at holde en »Kaktus« hjemme.

»Nu kommer han,« råbte Krølle, der havde holdt udkig ved lågen, og snart stod han regndryppende i lokalet, mens Stubbe bebrejdede ham, at han ikke kunne passe tiden. Der var gået næsten 5 minutter over, og var der noget, der kunne irritere Stubbe, så var det selskabet med mødetiderne.

Regnen silede stadig ned, da patruljen nåede frem til lejrpladsen, hvor teltet hurtig blev rejst på den meget fugtige — for ikke at sige dyngvåde jord. Stubbe gav ordre til, at tre mand skulle finde nogle tørre grankviste til optænding og underlag. Samtidig ordnede de andre lejren, gravede kogeplads og affaldshul. Vi måtte undtagelsesvis spise vore medbragte klemmer inde i teltet, da der simpelthen ikke var en tør plet udenfor.

Stubbe og Plys gik op på en nærliggende gård for at bestille mælk; vi andre skulle i mellemtiden tegne en kortskitse af lejren med nærmeste omgivelser.

Det var en vanskelig opgave, da det var ret mørkt, så det bliver spændende at sammenligne skitsen med landskabet, når det bliver helt lyst.

»Hvor søren bli'r de af?« Krølle spejdede i retning af gården, for Stubbe og Plys var endnu ikke kommet tilbage, og der var næsten gået to timer, siden de gik. Det var uvant for patruljen, da det var yderst sjældent, at både pf. og pa. gik på een gang og så længe af gangen.

Pludselig hørte de raske fodtrin, som måtte stamme fra en, der nærmede sig i løb, og snart så de konturerne af en skikkelse, der i fuld fart styrede lige hen mod teltet.

»Hej, hallo — skynd jer ud, der er noget i gære.« Det var Stubbe, der kom — men alene! De fire mørke skikkelser, der skuttende sad i teltågren, sprang op med et sæt. »Hvad er der i vejen?« spurgte Top ængsteligt. »Er der sket noget med Plys?« De ventede spændt på Stubbes svar og nærmere forklaring på råbet om, at noget var i gære. Da han havde fået vejret, sagde han: »Hør godt efter, måske sker der noget spændende i aften. Plys og jeg gik langs søen hjem, da vi pludselig hørte, der var nogen i nærheden. Vi talte ikke sammen, så de havde ikke hørt os. Vi blev interesserede, da de nævnte ordene: »han fikser cigaretterne i aften hos købmanden og tager båden tilbage.« Vi fandt ud af, at det drejede sig om et par unge fyre, der ved 11-tiden ville lægge til her i nærheden. Dog ville de give besked ved hjælp af lyssig-

naler, hvor de ville gå ind. De andre skulle så morse F—B—, hvis der var klar til modtagelse af smuglergodset, eller rettere tyvekosterne. Klokken er lidt i 10, så vi må handle hurtigt.« Stubbe holdt inde og så på sine patruljekammerater, der var helt opslugt af hans fortælling. Lidt skeptiske var de dog. Var det virkelighed — eller var det en øvelse? I alle tilfælde handles måtte der.

»Hvor er Plys?« spurgte Spurt. »Skal vi ikke alarmer politiet?« Det har vi gjort. Det vil sige, Plys har afmærket et sted i nærheden af de unge mennesker, hvor vi ubemærket kan følge begivenhedernes gang.« Stubbe tog et kort frem og viste dem punktet på dette, idet han bad dem om straks at søge dertil, da han selv ville kontakte Plys, der netop skulle kunne have givet politiet besked.

»Er det o. k.?« De andre nikkede.

»Skulle de spørge, om de kan gå ind, må I altså morse F—B—. Imens skal vi sørge for at uskadeliggøre den rigtige »modtagelseskomite«. Så der bliver kun jeres lygter, og vi skal nok være hos jer inden, de når i land. Stadig o. k.?« »Godt, se så at komme af sted.«

Bevåbnede med et par lygter og kortet skyndte de fire Kaktusser sig mod det opgivne punkt. De sneget sig det sidste stykke, og var sikker på ikke at være blevet set, men også ligeså sikre på, at der intet ville ske, da de hverken så eller hørte noget til de omtalte unge mennesker på bredden. »Det er nok bluf,« hviskede Kvik, idet han inderst inde håbede, at dette også var tilfældet. Og på den anden side, det ville jo også være spændende, hvis . . . hvis . . .

Her var vist ikke tale om hvis og bluf, for pludselig så de fire spejdere, der var krøbet tæt sammen under en stor busk, noget, der fik dem til at stirre ud over det mørke vand med alle sanser anspændte.

Var der ikke noget, der bevågnede sig derude? Jo, nu var det ganske tydeligt. En lille mørk båd med to skikkelser gled hen over vandet, der var blevet ret roligt, da den stærke blæst havde lagt sig. Det stænkede dog lidt endnu.

Så, nu signalerer de. Det er jo morse. H—A—R V—A—R—E—R K—L—A—R V—E—D P—Y—N—T. Det var jo tydeligt nok. Spejderne holdt vejret. Ingen svarede tilsyneladende, for nu gentog de melodien. »Svar dog,« næsten råbte Spurt til Krølle, der så tog sig sammen til at morse F—B—.

»De kommer, og vi er alene. Hvad skal vi gøre?« Båden nærmede sig nu pynten med god fart. »Lad os skjule os og se, hvad det er for nogle fyre. Måske kan vi skygge dem,« foreslog Top. Snart lå de godt gemt, trykket fladt ned mod det våde græs, helt ude ved pynten.

Nu var båden kun nogle få meter fra land. Årerne var omviklede med klude for at dæmpe lyden. Nu kunne man skelne skikkelserne. De så ret unge ud. Var iført strikket hue og mørke regnfrakker.

Båden skurrede mod bunden, og den ene steg ud og gled stille ned i vandet. Han spejdede ind mod land, og idet han tog et par kartoner under armen, vadede han ind. Nu fulgte den anden efter — ligeledes med et par pakker under armen.

Med tilbageholdt åndedræt fulgte de fire Kaktusser de to tyveknægtes bevægelser. »Hallo,« råbte den ene sagte ind i mørket. Intet svar. Pludselig flængedes stiheden af et råb — men denne gang et jubelråb, for Krølle havde genkendt Plys som værende den ene, og

så kunne enhver se, at den anden dækkede Stubbe. »Orv, det har I lavet godt!« udbrød de alle. »Det var vel nok spændende.«

»Ja, nu skal I have del i »tyvekosterne,« sagde Stubbe. »I har været modige og udført jeres opgave fint. Her er cigarettet til alle. Og så delte han ud med rund hånd af de dejligste lakridscigaretter. Båden blev afleveret, hvor den var lånt, og Kaktuspatruljen gik hjem til lejren efter en spændende aften.

Med spejderhilsen

Kaktus-slammen

INTERNATIONALT JAMBORETTE I ENGLAND — INDBYDELSE!

Vi har nu fået den første indbydelse til Jamborette i udlandet i 1958. Det er de engelske spejdere i Warwickshire — det distrikt, hvori Jamboreen var beliggende — der indbyder til »AMIKARO« (hvilket er esperanto og betyder en samling af venner) i tiden 30. juli til 7. august 1958, hvortil kommer en planlagt 3 dages udflugt til andre egne med indkvartering i engelske spejderhjem. Lejren skal afholdes i Priory Park i Warwick, der er grevskabets hovedby, kendt helt fra år 915 og beliggende ved floden Avon, ikke langt fra Stratford-on-Avon, Shakespeares fødested. Indbydelsen omfatter en patrulje på 6 mand (14—18 år) fra hvert af vore korps, og alt er gratis for dem fra tidspunktet for ankomsten til Warwick til afrejsen derfra. Yderligere patruljer og en enkelt fører er også velkomne, men de må selv betale lejrkontingentet 10 shillings, der ikke dækker madvarer eller transportomkostninger. Interesserede patruljer bedes henvende sig skriftligt til korpskontoret gennem trop og division inden 15. januar 1958, da det er hensigten, at gæstepatruljen skal sættes i forbindelse med en engelsk værtpatrulje længe inden lejren. Husk, at billige skibsligheder til England er få — så tal snarest med et rejsebureau derom. **Kay Lauritzen.**

I næste nummer bringer »Magasinet« bl. a. en beretning fra Landsskovmandsturneringen. Specielt for ulvene kommer der et spændende spil.

FOTO- konkurrencen

Igen i år havde mange sendt billeder ind til »Magasinet's« fotokonkurrence, og vi siger alle indsendere tak for deres medvirken. De, der har indsendt returporto, har fået deres billeder tilsendt.

Præmierne er ligeledes tilsendt de lykkelige vindere. Dog må vi bede om, at de, der har fået 3. og 4. præmie, inden en måned vil skrive til redaktionen for at meddele, hvilken størrelse film, de ønsker.

Hovedpræmien.

Det blev en af præmietagerne fra vor fotokonkurrence i 1955, **Lorentz Tom-Petersen, Helsingør**, der fik hovedpræmien: en **Terylenesovepose**, udsat af Lama-fabrikken.

Lorentz havde igen i år flere gode billeder med i fotokonkurrencen, så det var ingen tilfældighed, at han præsterede det bedste billede.

Resultaterne blev iøvrigt:

Gruppe 1: Instruktive billeder.

1. præmie: Gert Larsen, Fredensborg.
2. præmie: Jens Bøge Hansen, Nykøbing F.
3. præmie: Jørgen Sommer, Silkeborg.
4. præmie: Lorentz Tom-Petersen, Helsingør.

Gruppe 2: Situationsbilleder.

1. præmie: Birgit Jørgensen, København.
2. præmie: Jørgen Nørmark, 5. Odense trop.
3. præmie: Jørgen Danielsen, København.
4. præmie: Ole Krogh, Aabenraa.

Gruppe 3: Landskabsbilleder.

1. præmie: Ove Hansen, København.
2. præmie: Per Knudsen, Ølgod trop.
3. præmie: Steen Harbild, 1. Sundby trop.
4. præmie: Kim Clausen, Birkeflokken.

Gruppe 4: Jamboreebilleder.

1. præmie: Erik Huber Olsen, Humlebæk.
2. præmie: Svend Kræmer, Randers.
3. præmie: Per Linde, 16. Århus trop.
4. præmie: Hans Ole W. Lund, København.

Deltagere over 18 år:

1. præmie: Henning Birch Jensen, Struer trop.
2. præmie: Edel Høegh Post, Birkeflokken.
3. præmie: Henning Birch Jensen, Struer trop.
4. præmie: Dines Nordtorp, Nykøbing F.

På besøg hos portugisiske og spanske ulveunger

Af Lily Fausbøll.

Sammen med spejder- og ulveførere fra 15 forskellige lande var jeg på besøg i Portugal i sommerferien. Jeg fik lejlighed til at hilse på en hel del ulveunger. De første to traf jeg en dag ved en meget stor kirkefest. Den mindste af dem græd. Han var også meget lille. Jeg spurgte, hvad der var i vejen, og den største fortalte, at de var blevet væk, og så så han ud som om, han også helst ville græde. Men heldigvis havde jeg lidt fra stedet, hvor vi stod, set en ulvefører, og de blev begge glade, da de igen var kommet tilbage til deres fører, men det er heller ikke morsomt at blive borte mellem 50.000 mennesker, og så mange var der til den fest.

Et par dage efter var vi på besøg i en by, der hedder Tomar. Vi blev budt velkommen af borgmesteren, men medens han talte, så vi flere ulveunger kigge utålmodigt ind til os. Da han var færdig med sin tale, skulle vi op i festsalen, og der havde man en stor overraskelse til os. Der var dækket op med en mængde fine madanretninger og kager. Det var altså lavet af ulvenes mødre. Da vi havde spist, og ulvene også havde fået, hvad de ville have, optrådte de for os med forskellige sange. De lavede også et ulvehyl, men det tror jeg, at I gør bedre.

Næste aften kom vi til Lissabon, der, som I sikkert alle véd, er hovedstaden i Portugal. Det var efter

danske forhold ret sent, da vi kom dertil. Klokken var 22, men en mængde spejdere og ulveunger var mødt op for at tage imod os. Medens vi spiste vor noget sene aftensmad, sang de for os. Bagefter optrådte de ved et meget flot lejr-bål. Ulveungerne var de første, der fik lov at vise, hvad de kunne. De sang bl. a. en meget morsom sang om kinesere.

Fra Portugal rejste jeg til Spanien og kom tilsidst til Barcelona, hvor jeg kendte nogle spejderfø-

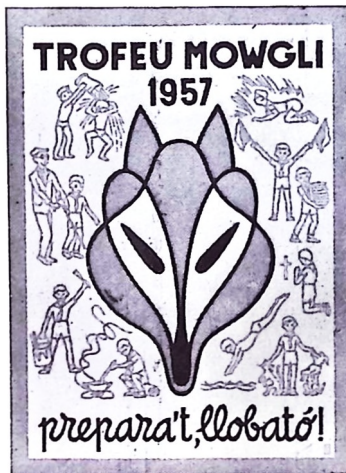
Mowgli, BF Ole Hamann,
3. Hellig Anders flok.
Rikki, BF Cannot Kroner,
1. Emdrup flok.
Bæver, BF Preben Wolff,
Ivanhoe flok.

rere, og de havde lovet mig, at jeg skulle få lov til at komme til et ulvemøde. Det var meget spændende at komme til et ulvemøde i Spanien, for det er forbudt at være spejder eller ulv i Spanien. Sådan er det nemlig i nogle lande. Men selv om det var forbudt, var der alligevel en hel mængde drenge, der ville være spejdere og ulveunger, men selvfølgelig kan de ikke gå i uniform på gaden. I stedet for havde ulveungerne et armbind, hvorpå de forskellige mærker, som I har på uniformen, var sat, og det armbind tog de på, når de kom til deres mødelokale.

De begyndte med et meget fint ulvehyl, og så kom én af ulvene frem med en stor buket roser, som han forærede mig. Jeg måtte selvfølgelig sige pænt tak, men det er næsten også det eneste, jeg kan sige på spansk, og de ville gerne høre lidt om ulveungerne i Danmark, men heldigvis kunne deres fører oversætte det, jeg fortalte for dem. Det første, de derefter viste, var noget I allesammen kender. De sang nemlig Mowgli jager De sang også en hel del andre morsomme sange og legede forskellige stafetløb, ligesom I gør, og tilsidst sluttede de af med et ulvehyl, så I kan se, at der er ikke megen forskel på at være til ulvemøde i Spanien og i Danmark. Der er altså bare det, at en spansk ulveunge må huske at tage sit armbind af, inden han går ud på gaden, så det er jo noget lettere i Danmark, hvor man kan gå i sin ulveuniform, men forhåbentlig bliver det snart muligt for de spanske ulveunger at kunne optræde offentligt.

God jagt

Lily.

Ulveplakat fra Portugal.

BANDEN PÅ EVENTYR

Ulvfortælling
af ANNESOFIE HERMANN

Tegning: Thora Lund.

Harald og Morten konverserede høfligt om vejret, og de forsøgte sig med noget om fiskeri, fordi de tænkte sig, at kasserne i båden var fulde af fisk.

Skipper selv blev i bedre og bedre humør, efterhånden som de fjernede sig fra skrænten, og han underviste sågar drengene i at ro, hvad de nu nok kunne, men han sagde, at de ikke gjorde det godt nok. Leif og Rasmus faldt i søvn, for turen var ret lang, den varede det meste af en time, og deres redningsmand mente, at de havde da nok gået 2 mil i skoven i hvert fald. Klokken var nu ved at blive henad fem sagde han, og det var de alle yderst forbavsedede over. Da de nærmede sig det sted, hvor Skovløbervejen gik ned til stranden, roede den gamle så tæt inde under land, som han kunne, og gav så drengene besked om at smide strømpesko og sko og soppe i land. De takkede meget for turen og for hjælpen og sprang i det kolde vand. Kimbal havde så megen lyst til at spørge den gamle mand, om han var rigtig sørøver, men han opgav det — de andre ville sige, han var dum.

Da de var kommet godt i land, havde fået fodtøjet på igen og var ved at gå ned ad vejen, ventede der dem en glad overraskelse — for hvem kom løbende der? Gulla! En af varme og fortvivlelse helt opløst Gulla.

Da hun endelig var vågnet af sin morgenfruesøvn, havde hendes første tanke, jo været de skuffede ulve, som ikke var kommet på tur, og hun var sprunget op for at finde på et eller andet sjov, som de kunne nå at more sig med endda. Stor havde hendes forfærdelse været, da hun erfarede, at drengene var taget afsted på egen hånd. Hun havde sporet dem til Snusted, og hun havde i skoven talt med den skovfoged, der havde skældt dem ud, fordi de sad på brændestabelen, ligesom hun også havde fulgt pigespejdersporet en tid lang. Nu ville hun lige løbe denne tur ned til stranden, og hvis

hun stadig ikke så noget, ville hun gå til politiet.

Og nu havde de så lykkeligt alle fundet hinanden! Men hvor så ikke hendes ellers flotte bande ud! Rasmus med sit vældige buksebagshul, Leif uden hue og med et blåt øje efter slagsmålet med Harald, Jens med sin grimme hudafskrabning — og alle ubeskriveligt snavsede efter turen ned ad skrænten. I skovløberhuset fik hun dem vasket og børstet så godt det lod sig gøre, og den rare tykke skovløberkone gav saftvand og sandkage til dem alle og fandt et gazebind til Jens ben og vaseline, så det var en helt glad og net flok, der lidt efter satte sig i toget og kørte hjem og fyldte hele kupeen med deres oplevelser.

Måske var det Kimbal O'Hara, der bragte hende ind på tanken,

måske var den kommet af sig selv. Det kunne hun ikke sige bagefter. Men da hun havde fulgt de 5 ulve hjem til deres efterhånden lidt bekymrede hjem og undskyldt så meget, at hun havde sovet over sig, og hvad det havde ført med sig — fulgte hun til sidst Kimbal O'Hara. Han var godt træt nu, og det var måske derfor, han stak sin varme, svedige lille næve ind i hendes.

»Ved du hvad, Gulla,« sagde han fortroligt, »den mand, der roede for os, var sørøver. Hans båd var fuld af sørvergods. Jeg ville spørge ham om det, men så vidste jeg, at Morten bagefter ville sige til mig, at jeg havde været uhøflig, og Harald ville sige, jeg var dum. Men jeg er ikke dum, han var sørøver!«

Så blev også han afleveret efter en dag fuld af vidunderlige oplevel-

ser, som det måske nok kunne være svært for hans mor at finde rede i, som han sad der og nikkede søvnigt over sin middagsmad, mens munden løb med sørvere, elefanter, indianere, chokolademad og Gulla, som gik på skovløbervejen og mere end nogensinde lignede en morgenfrue!

Imens gik samme morgenfrue langsomt og eftertænksomt hjem ad de små villaveje. Legende børns stemmer lød højt fra haverne. Der hang en duft i luften af syrener, og på hustage sad støre og fløjtede aftensange. Ja, hvad var det mon hendes flok så uforvarende var dumpet ned i derude på skrænten? Hvorfor skulle to mænd stå på en fjern skrænt og dække et hul til med græstør, og hvis de gjorde det, hvorfor skulle de så blive så ophidsede over, at der kom en flok drenge? Noget mystisk var der ved det — eller var det bare tilsyneladende sådan? Var hun blevet som Kimbal, der så blå elefanter, hvor andre så køer og heste og ingenting?

Men hun bestemte ikke desto mindre, at hun ville stikke ind om sin gamle ven betjent Skov og tale med ham om, hvad drengene havde fortalt. Fru Skov gav aftenkaffe i haven, og betjenten lyttede opmærksomt, mens han røg sin søndagscigar. »Tja, det lyder jo sært, sagde han, da hun havde fortalt, hvad hun havde lagt sammen af de seks ulves beretninger. Man kunne jo nok tænke sig en dreng se den slags i sin fantasi.

(fortsættes i næste nr.)

EN SPÆNDENDE ULVETUR

Vi startede fra Sundby remise kl. 8 søndag morgen. Vi kørte med linie 13 til Hovedbanegården, derfra tog vi toget til Helsingør ad kystbanen. Vi så mange køer, heste og bøndergårde på vejen.

I Helsingør besøgte vi Kronborg. Vi var ført i kassematernerne, hvor vi så Holger Danske. Der er et gammelt sagn, der siger, at når Danmark kommer i fare, vågner han op og hjælper os. Vi var inde i et fængsel, hvor en præst havde siddet fanget, og når han blev rasende, blev en gitterport skubbet længere og længere ind mod ham, så han slet ikke kunne røre sig. Men murene var fire og en halv meter tykke, så det var ikke let at bryde ud.

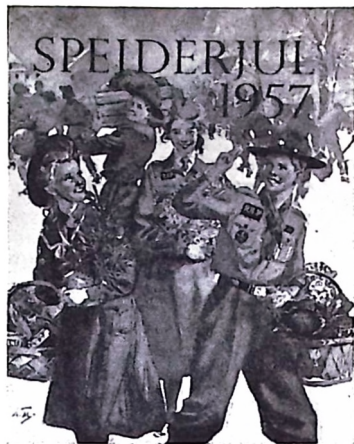
Vi var også inde i kirken, hvor vi måtte tage huen af. Så var vi i riddersalen og bagefter på Søfartsmuseet, hvor vi så mange dejlige skibsmønstre, både gammeldags typer og moderne. Det var meget interessant. Inden vi var på Søfartsmuseet, spiste vi frokost ved vandet. Derefter gik vi en tur langs stranden, hvor vi så mange lystfiskere.

Da vi var færdige med at se Kronborg, gik vi en tur i byen og satte os på torvet og hvilede os.

Det var en dejlig tur, hvor vi oplevede en masse.

Hathi 3. Sundby flok.

30 km vandring
er gennemført af 24 ulve fra 2.
Struer flok.

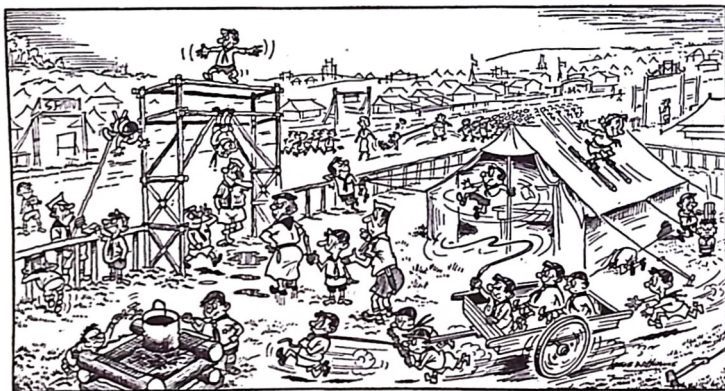
»SPEJDER JUL« HAR SUCCES

Og det er egentlig slet ikke så underligt, for mon der er noget andet dansk julehefte, som bringer så meget godt stof? — Og se nu bare til oplaget, hvor det stiger! I 1953: 81.000, i 1956: 121.000, og nu i 1957 er vi nået op på 126.000. Så vidt vi har kunnet få det oplyst, er »Spejder Jul« nu det julehefte for drenge og piger, som har det største oplag, endda ny nordisk rekord, for det gælder nu også for hele Norden!

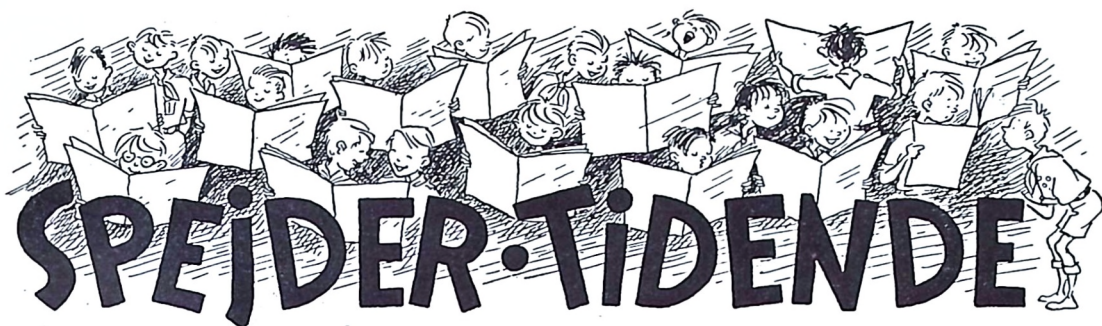
Forsiden er vor gode, gamle bekendt Axel Mathiesen mester for, den er god og fornøjelig — lige en rigtig spejderforside til at lade indramme og hænges op i patruljelokalet. Og bagsiden er atter i år et herligt junglemotiv, som Aage Gotved er mester for — som han dog kan!

Og der er mange ypperlige og spændende fortællinger — helt i topklasse! 3. siden er i år skrevet af den af mange spejdere kendte stiftsprovst Poul Brodersen.

Der er desuden en meget fin og interessant instruktiv artikel af tegneren Gunnar Sneum, som kan give jer gode ideer til jeres julekort, som I naturligvis selv laver. Atter i år en fornøjelig helsidetegning (fra jeres korps' depot ved juletid) af Thora Lund, som hvert år overgår sig selv i fornøjelige påfund. Der er en fin foto-side: »Fra det store spejderår« og to pragtfulde helsidefotos: »Det smukkeste julebillede« og et glimrende spejderfoto. Og så følger »Nøddekækkeren« med — igen med mange opgaver.

Sådan tænkte en engelsk bladtegner sig ville ulvenes dag i jamboreen forløbe!

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Til gule og grønne jamboree-deltagere.

Vi siger jer alle hver især tak for de smukke tanker, der ligger bagved den pengesum vi har modtaget fra jer til et varigt minde om Finn. Det har rørt os dybt, at i midt i glæden over turen stadig tænkte på Finn, som de fleste af jer jo slet ikke kendte. Pengene vil blive anvendt til et legat i Finn's navn. Hvert år kan der så blive en lille hjælp til en grøn eller gul spejder fra Holstebro, enten til uniform eller til sommerlejr.

Vi håber, I vil synes om det.

Mange hilsener.

Finns far og mor.

Har du tabt et fotografiapparat?

En spejder fra 4. Absalon trop har under en skoleudflugt til Karrebæksminde fundet et fotografiapparat. Det skete i slutningen af august. Filmen, der var i apparatet, er nu blevet fremkaldt, og billederne tyder på, at en spejder er ejermanden til apparatet. Henvendelse om det fundne fotografiapparat kan rettes til: Fyhr Johansen, Børglumvej 24, B. Telf. DA. 3703 v.

FALKENES TROP

fra Nr. Alslev har med deres kære været på en vellykket sommerlejr på Bornholm, hvor troppe i løbet af 10 dage travede øen rundt.

Hyttevagten ved Gilwellhytten, fuldmægtig Vilhelm-Andersen, er flyttet til Skjoldagervej 57, Gentofte, telf. GE. 3759.

Bronzekors for livredning.

Ved Østerbro divisionens turnering den 14.-15. september fik PF Niels Christian Hansen, 1. Søspejdetrop, af sin divisionschef overrakt korpsets bronzekors for livredning.

Niels Christian, der er patruljefører for Mågerne, havde lørdag d. 24. august udført en meget fin og modig redningsaktion.

Under en sejlads i Sundet kæntrade ålborgjollen »Haykatten«, og besætningen på 4 mand gik over bord i meget høj sø. Så snart Niels Christian så det, vendte han straks sit fartøj, og i den hårde sø kæmpede han og hans besætning sig frem til den kæntrade båd og fik de to yngste af de forliste kammerater om bord. Da han et øjeblik

efter var vidne til, at førerbådens bjergningsmanøvre gik i fisk, nærmede han sig atter med sin båd og fik under de vanskeligste forhold de to sidste af kammeraterne op i båden.

Niels Christian viste under hele redningsaktionen et strålende eksempel på godt sømandsskab og søspejderarbejde, så hans dekorerings er fuldt ud fortjent.

Avisudklip.

I løbet af året modtager vi gennem Journalistforbundets Avisudklips-Bureau mange avisudklip fra alle landets aviser. Vi hører her om mange af de begivenheder, der foregår i divisionerne, flokkene og troppe landet over. Selv om det sker, hører vi alligevel gerne ude fra afdelingerne, når I har noget at fortælle os her under »Spejder-Tidendes«.

Vi har af mange avisudklip fundet et frem fra Vendsyssel Tidende, der fortæller følgende raske handling af gule spejdere:

Spejdere rapporterede nødblus.

Da de gule spejdere sent lørdag aften var til terrænøvelse i området ved den tilsandede kirke, observerede de ved 23,30-tiden et usædvanligt lys, der kunne have markeret nødblus, i sydlig retning. Der blev straks sendt en ordonnans til den nærmeste telefon for at melde iagttagelsen.

Politiet undersøgte sagen via Skagen fyr, og man fandt ud af, at det drejede sig om Hirtsholmene fyr, der ikke fungerede, som det skulle. Fra politiets side påskønnede man spejdernes optræden.

Bernstorff divisionen, hvis divisionschef er Torben Wolff, tidligere redaktør af »Spejdernes Magasin«, har den 12.—13. oktober fejret sit 25-års jubilæum ved en stor divisionsfest på Gl. Hellerup Gymnasium.

REDNINGSREB

fundet søndag den 31. marts ved Fiskebæk. Det menes at være tabt af en patrulje »gule spejdere«, men det kan vel ikke have sin rigtighed, — for der findes vel ikke patruljer i DDS, som ikke mærker alt deres materiel med navn. Skulle der alligevel, så kan de henvende sig til: Axel Skylv, Fasanhaven 14, Gentofte (GE 3013), hos hvem rebet ligger til afhentning.

Fugleopvågensturen.

Efter divisionsturneringen havde vi en dejlig afslapningstur til »Heshøj«, hvor vi hyggede os om bålet lørdag aften med brødbagning, indbagte pølser i brød o. m. a.. Da klokken var ca. 2,00, var de første fugle igang med deres morgensang, de første var lærkerne, og snart var de andre også med. Vi gik en tur gennem eng og skov, og da vi vendte tilbage til hytten kl. 4,30, havde vi hørt 25 forskellige fugle samt set de fleste af disse. Søndag formiddag byggede vi bageovn og bagte de herligste franskbrød deri.

7. Odense.

DYK DAVDE TIL ZERES SIDEN

VÆBDRERE

5. Godthaab trop
SM Jørgen Lindhardt Rasmussen
PF Jørgen Hejlsbæk Andersen

2. Ronne trop - Bålets Sønner
Hans-Carl Jørgensen
PA Søren Sillehoved
Geels trop
Flemming Borg
Bjarke Karbo

- Ivanhoe trop
PF Hans Clausen
PA Peer Scharling
PA Reinhardt Ihme
Torben Hauschild
Klaus Witt
Jan Krous

- Søren Knudsen
1. Sønderbro trop
Niels Thesbo Hansen
Eivind Lassen

- Karl af Rilles trop
PF Svend Harder
3. Odense trop
PF Leif Johansen
PA Lasse Jansson

1. Struer trop
Poul Vejlo Rasmussen
1. Frederikssund trop
PF Peer Torp Madsen

3. Odense - Ugletroppen
PF Viggo Tværgaard
PF Christian Kannegaard
PF Holger Hendriksen
PA Jan Halle
Skansetroppen
Arnold Bowes

AVANDRINGER

- 100 km
1. Struer trop
Lars Peter Bang
Per V. Olesen

- 75 km
Karl af Rilles trop
PF Per Svendsen
PA Steen Jensen

- 60 km
1. Haderslev trop
PF Klaus Hansen
PA Karsten Iversen

- Karl af Rilles trop
PF Jens Chr. Olsen
Ove Juul Jensen

3. Osterbro trop
PF Leif Johansen
PA Lasse Jansson
Søren Jacobsen

3. Odense - Ugletroppen
PA Jan Halle
PA Torben Halle

1. KL. SPEJDERE

- Skansetroppen
Jørn Randrup

5. Godthaab trop
PF Peter Svare
1. Fredensborg trop
PF Gert Larsen

1. Sønderbro trop

- Leif Hansen
Leif Eliassen

1. Struer trop

- Lars Peter Bang
Finn Pedersen
Per V. Olesen

3. Odense - Ugletroppen

- SM Carsten Nielsen
PF Erling Gregersen
PF Finn Johnsen

RIDDERE

- Skansetroppen
Kurt Knudsen

3. Odense - Ugletroppen
PF Finn Johnsen
PA Torben Halle

Klintekongens trop

- SM Ole Overgaard
SM Lars Andersen

1. Frederikssund trop
PF Peer Torp Madsen

- Huronerstammen
PF Ole Paulsen

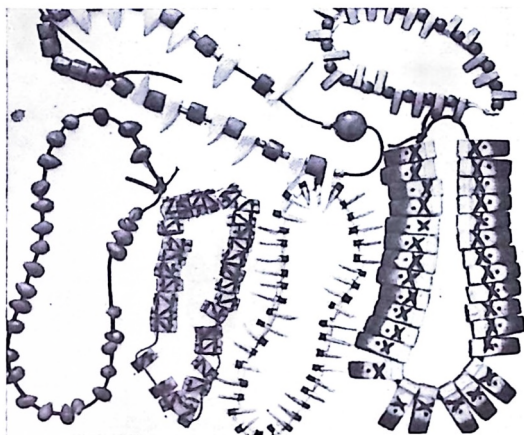
- Ivanhoe trop
PF Jørgen Jensen
PA Reinhardt Ihme

- Sorgenfri trop
SM Erik Tofte Jacobsen

1. Fredensborg trop
PF Gert Larsen

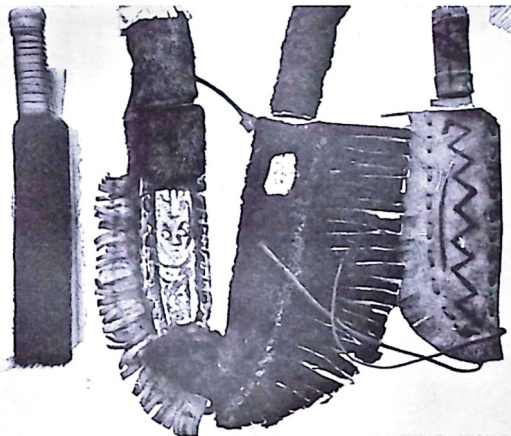
2. Ronne - Bålets Sønner
PF Bjørn Haugård

5. Godthåb trop
SM Jens Kamper
PF Peter Svare

Ligesom i Kaktuspatruljen har patruljerne i patruljekonkurrencen i 1. Charlottenlund trop fremstillet perlekæder og indianerdolke.

Billedet til venstre viser de 6 bedste perlekæder. Hver spejder skulle selv fremstille en perlekæde. Yderligere fremstillede hver pa-

trulje en indianerdolk. Alt ved dolkene er lavet af patruljerne, således er dolkebladet savet ud af et stykke båndjern.

SE HER!

Nye og bedre spejderstrømper

sammenspundet af 83 % merino uld
og 17 % spun perlon, d. v. s. uldens
varme og perlonens styrke — det
er strømper alle vil få glæde af,
den er varm og stærk og sund for
alle fødder.

størrelse

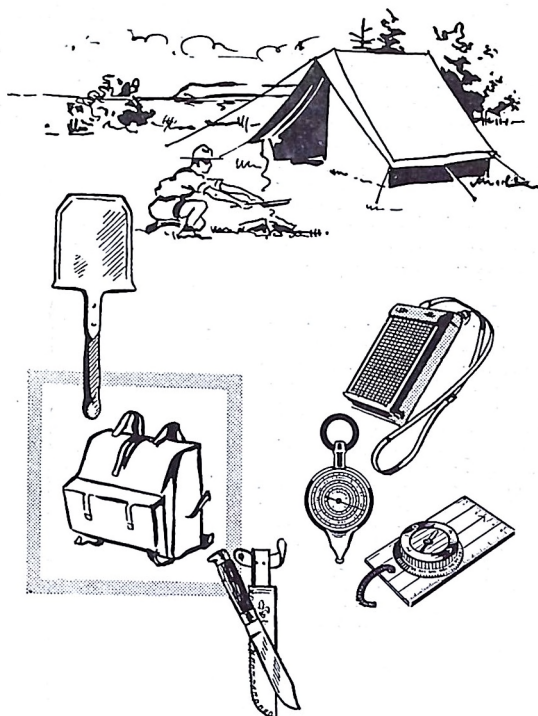
8	9	10	10½	11	11½
9.00	10.00	11.00	11.50	12.00	12.50

Vær reglementeret —
brug rigtige spejderstrømper.

Den er ny og super

Spejdernes lommebog 1958

Nye artikler og instruktioner
Nye tegninger og tavler
Nyt og bedre, bind
samt
Flagkort i farver
Verdensatlas i farver
Pris som før 3.85

Det er ikke for tidligt

at tænke på julegaver — brug kataloget, som ligger her
i bladet, både når du skal skrive din egen ønskeseddel og
sende en lille opmærksomhed til en spejderkammerat fra
jamboreen.

DEPOTET HAR DET — og så giver det bonus.

Det Danske Spejderkorps Depot

NØRRE FARIMAGSGADE 39, København K, telf. Palæ 4526

Odense: Klostervej 19, telf. 12.418

Aalborg: Kong Hansgade 1, telf. 8370

Århus: Frederiksgade 69, telf. 3 36 13

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger.

Spejdernes Magasin
Red.: Kommuelærer
J. B. Skotte Hansen
Tobaksvejen 33, Søborg

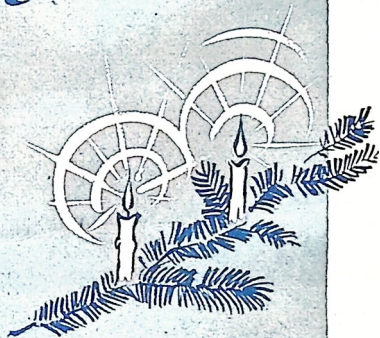
Spejdersport
Red.: Adjunkt Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sorø

Korpskontor:
Frydendalsvej 32, København
Telefon VE 3668
Kontortid: 8-16, lørdag 8-12

Begge blades ekspedition:
Korpskontoret

Det danske Spejderkorps' Depot

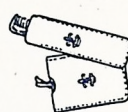

KØBENHAVN · ÅRHUS · ODENSE · AALBORG

ØNSKEDEDEL

Julegaver indtil 10 kroner

Skitebæk m. spirallæg og emblem	1,75
Cykelvimpel m. ulv ell. spejderlille	1,85
Omslag til spejdersangbogen	1,85 2,50
Læderetui med kam (spejderpræg)	2,50
Spejderbæk m. lille og stregepræg	2,50
Hold faste bogager	2,75

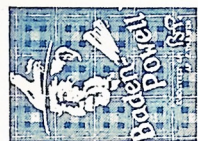
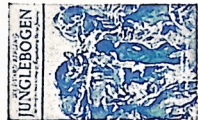
Uvlemlomkniv med stort blad, skrue-trækker, dåsebæner, kopselbner	2,85
Somlerens Perlebeger	2,75 3,00
Don lille spejderbog	3,00
Omslag lejrbillet — historier og sketch	3,00
Mepallalørken m. emblem	3,25

SPEJDERNES LOMMEBOG 1958, den er ny og super	3,85
--	------

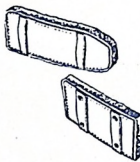
Samlebind til Spejdersnes Møgasin...	3,50
Lille stovlygte m. focus, komplet...	3,50
Bæltepung m. ulv og spejderlille	3,50
Slipsholder m. spejderlille	3,85
Neglering m. spejderlille, ny model	3,85
Leirlygte	3,85
Støvartsarbejder, en deligt in-struktionsbog	3,85
Paruljen arbejder m. orientering	4,00
Solspejl i etui m. spejdermønt	4,50

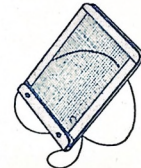
Bælteærte m. indhold: alum. mod-kasse, plasticflask	4,50
Uvlemlomkniv i læderskede	4,50
Spejderkøgebogen	4,50
Fallflasker af plastic	4,85
Spisesæt — 2 tallerkener og krus	5,50
Bestik, rustf. stål, ny form	5,75
Mancheknapper m. emblem	5,85
Leirlygte — fløgersmuslygte	5,85
Stavlygte — se bagsiden!	5,85
Baden-Powell. Eventyret om B. P.	5,75

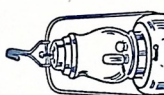
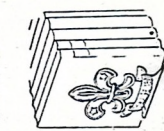
Junglebogen — spejderudgave, kart.	6,00
Ulvetræmper m. oplæg, f. eks. str. 7	6,00
Spisebestik — rustfrit stål i pose	6,25 8,25
Bogen om B.P.	6,50
Hobby håndbog (læder og skind)	6,75
Skulderbækkertare m. skumgummi	7,00

Grønnefolapuden 2-lambæret	8,00
Etui m. kam, stålspøj og neglører	8,50
Uvlemlatte — skulderærte m. ulve-hoved	8,85
Mepal spisesæt m. emblem	9,00
Spejderspade m. etui	9,25
Korttaske med kvadreret celluloid	9,50
Baden Powell: I livets skole, indb.	9,75

Kortmøler m. hjul og 8 skaler	9,85
Falltaske, alum. m. filbebræk	9,85
Skulderærte m. spejderlille	9,85
Et-leirlygte m. hvit lys og rød blinklys	9,85
Silva skotekompass (u. væddel)	10,00
Bogstætte, blank messing, 12 cm	10,00
Junglebogen indb. i helbind	10,00

Ønskesedlen fortsætter næste side!

Ragssokker
orig. norske Janus
5,00 5,75 6,50 7,25 8,25

NORSKE »ISLÆNDERE«

Lyse med rund halsudskæring	28,50 42,50
drøge	46,50 54,50
voksne	
Lyse eller blå m. rullekrave	
drøge	36,00 46,00
voksne	48,50 55,50
Jysk sweater	18,00 27,75

LUFFER-VANTER

Vindtæt poplin	
m. ledlydbear	7,75 8,75 9,75
Stjernevanter	13,50 15,50
Spejdervanter	5,75 7,75
Ulvvanter	5,75 6,75

Ønsk dig et par rigtige

SPEJDERSTROMPER

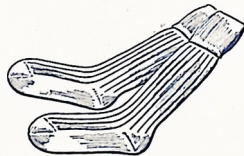
ny kvalitet — ideal blanding
83 % uld og 17 % perlon

Størrelse	9	9½	10	10½	11
	10,00	10,50	11,00	11,50	12,00

Knickers

til ulveunger og spejdere

Ulveknickers — alle med foer smalriflet fløj (6 mdr. gar.) eller mørkeblå, vidne	31,00 37,00
Skibukser	36,00 45,00
Spejderknickers, khaki m. foer	28,50 32,50 36,50
Wilson	53,00 56,00 59,00

Skøjter

Forchromet spændeskøjte	22,50
Forniklet spændeskøjte	27,50
Kunstløberskøjte	45,00

Sorte Bandy stævler m. skøjter	
uden kant	69,00 73,00
luxus m. kant	82,00 87,00
Sorte skøjtestævler	59,00 65,00

En pragtfuld form for undertøj
Sportsfaccon 10,50
med kort ærme 13,50

Norsk
Helselrøye

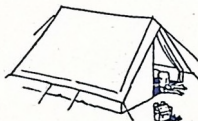

Spejder-ransel

khaki m. udvendig lomme	49,50
Rover-ransel m. 3 udv. lommer	63,00
KIT-KAT-RANSEL	
Webbing — 3 års garanti	75,00
Rygssække med meis	
	35,50 52,50 55,50 66,00 76,00
MALLEMUK	92,00 114,00 138,00

Vi har camping-udstyr til hele familien

Familielelte, lysægte, bronze-farvede
275,00 315,00 335,00 380,00
Drengetelte, hvide... 23,00 80,00
2-3 mds., bronze 147,00 169,00
Luftmadrasser — køgegrejer
forlang spec. camping-katalog

Soveposer

Krøtulld	39,00 44,00 66,00 72,00 88,00
Dun	88,00 93,00 103,00 113,00 123,00
»Dynella Terylene, silicone-behandlet, skyr vand	123,00 133,00
POSETÆPPER	
	78,00 98,00 113,00 128,00
»Dynella Terylene, silicone-behandlet, skyr vand	138,00

Fodbolde

Drenge-fodbolde	
17,85 21,50 24,50	
Prima lyse	28,50 36,85

Fodboldstævler	
sorte med gule stikninger	31,75 35,75 38,75

Skistøvler — svært juchtenlæder

En rigtig drengevinsterstøvle med Bjørnelæder-sål
drenge-støvler 49,50, 55,50, 62,00
herrestøvler 67,50

RANDSYEDE SKISTØVLER

med lang snoring, i det kendte Oxford-fabrikat — brune eller sorte	
Størrelse 33-34½	66,50
— 35-36½	71,50
— 37-39½	77,00
— 40-42	82,00
— 42½-44½	88,00

Spejderskoen

godkendt af korpsen

Svært juchtenlæder m. Greyhound-sål — randsyet

Størrelse 34-39	54,00 61,50
— 40-44	63,00 69,00

Spejder-vandresko	
Størrelse 34-39	44,50 49,50
— 40-44	54,50

En lygte er en festlig gave

Alle priser er komplet med pære og elementer

Lille stavlygte 3,85

Forniklet stavlygte
2 cell. 8,25

Pandelampe
med taske til
element 27,50

Messing forniklet m. stor linse
2 cell. 10,85
3 cell. 13,85

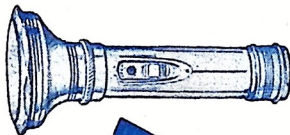
Elokseret lygte
fås i mange farver 5,85

Tricolor med hvidt, rødt
og grønt lys
2 cell. 6,85
3 cell. 8,85

Nyhed! Hornlygten
Den både blinker og hyler, når du morser med den 14,85

Håndlygte
med holder til cykel,
flere farver 7,75

Svensk armé-lygte 11,50

Signallygte, 3 farver 7,85

Tellygter
5,75 9,85, 15,50

SILVA-kompas

står på mange drenges ønskeseddel

Silva skolekompas (uden vædske)	10,00
Silva type 7, 5x10 cm	22,25
Silva type 2, 5x10 cm	28,00
øtuier til disse tre	3,85
Silva type 1, 6x12½ cm	33,75
Silva type 8, med lup	45,25
Silva type 15, armé med spejl	53,50

DUPEX-TRYKKERIET - KØBENHAVN
(VED HARRY OLSEN)

Comet af blød plastic 11,50

og sidst, men ikke mindst **Slirekniven**
godkendt af korpset som den bedste spejderkniv

Ny model med læderskæfte	11,75
Orig. model med nysølv snøring i skeden	14,75
Model med sikring — se tegning	15,75
Slirekniv med mærlespiger til tovværk	19,85
Ovenstående fåes også med hjortetak til henholdsvis	19,50 20,50 24,50

